

[Hans Jørgen Holm]

hvad det egentlig er, man ønsker at gøre på dette område, for den særlige indsats på arbejdsmarkedspolitikken er jo kun et supplement til den generelle indsats.

Så var der spørgsmålet om disse 49.000, der skulle være til næste år, om talmaterialet er så redeligt som muligt. Ja, det håber jeg da. Det var det også sidste sommer, hvor ministeren altså forholdsvis kort efter måtte fravige de forudsætninger, der var gældende dengang. Det gør jo klart, at vi andre bliver noget skeptiske, især når vi læser det notat fra de 27 AF-kontorer, hvor 43 pct. pr. 1. januar 1982 ikke havde fået de jobtilbud, de skulle have; af dem, der skulle have haft jobtilbuddene i januar måned, var der næsten ikke nogen, der havde fået dem. Så er det lidt bemærkelsesværdigt at læse i det nye notat, at man med udgangen af andet kvartal vil være à jour med jobtilbudsordningen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg sidder også med dette notat fra arbejdsmarkedsudvalget, som hedder Almindelig del, bilag 80, og hvor jeg læser, hvordan ordningen fungerer nu. Den fungerer sådan, at der af dem, der skulle have et arbejdstilbud, sådan at de ikke mister retten til at modtage dagpenge her i april måned 1982, mangler at blive placeret 43 pct. Videre står der, at af dem, der skulle placeres og have haft et arbejdstilbud i oktober måned, mangler 67 pct. at blive placeret osv. Det synes jeg nok er et udtryk for, at denne ordning ikke fungerer, men man bliver da ikke mindre af at have prøvet at køre en ordning ud fra de bedste intentioner og så måtte se i øjnene, at den ikke fungerer mere. Jeg synes tværtimod, man bliver et større menneske af at erkende, at man nok tager fejl i at ville udvide denne ordning. Lad os prøve at få det til at fungere, som findes, og så bruge disse penge på en anden måde. Det skal være vores budskab.

Jeg er lidt ked af, at arbejdsministeren på sin, om jeg må sige det sådan, sædvanlige, charmerende facon lidt småhånende sagde til mig, at så var jeg kommet med det forslag, at 26 ugers reglen skulle ændres. Ja, det er jeg kommet med, og det har hr. Waldorff også forstået nu at jeg er kommet med. Men jeg ved godt, at der til det forslag kun kan mønstres 26 stemmer herinde, og i mellemtiden må vi altså forsvare de arbejdsløses ret til at

modtage deres dagpenge; det var mit andet budskab.

Men jeg havde også andre forslag til ministeren, og dem havde jeg håbet at ministeren tog alvorligt. Men jeg vil da gerne gentage dem, for jeg er født optimist. Det var: lad os nu bruge disse penge, som man foreslår brugt yderligere i denne ordning, i jobskabelsesordning eller på uddannelsessiden. Vi ved, at der i martspakken ligger 1.000 pladser ved udvidelse inden for sundhedssektoren: sygeplejersker, sygehjælpere, og hvad vi har i den sektor. Der er brug for disse mennesker: i samme øjeblik disse mennesker er uddannede, er der job til dem. Der står faktisk 3.000 job, som ikke kan normeres i øjeblikket. Så lad os dog bruge disse penge i de ordninger, hvor vi ved, at der er arbejde bagefter, når vi faktisk sort på hvidt har fået bilag, der viser, at denne ordning ikke fungerer alligevel. Så lad os ikke poste flere penge i den.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne gentage, at der er enighed mellem os og kommunerne om det talmateriale, der foreligger, men det er jo rigtigt, som hr. Hans Jørgen Holm er inde på, at der knytter sig en betydelig usikkerhed til disse tal, og det har – sagt uden at være alt for fornærmet – ikke meget med vederhæftighed at gøre; det har vel mere at gøre med evnen til at kunne forudsige et sammenfald af en lang række forskellige faktorer, som det er meget vanskeligt at få nogen sikkerhed for i forudsigelsen.

Så vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det er et dårligt forslag, fru Lilli Gyldenkilde har. Ikke det med at bruge penge på sundhedsuddannelser og jobskabelse, for det er det, regeringen foreslår, så det er vi enige om, men det er et dårligt forslag at udskyde perioden, inden samfundet sætter ind over for et menneske.

Jeg har selv været med til i folketinget at få vedtaget en ordning, hvorefter vi gik ud over de fire år og simpelt hen sagde, at folk i et helt år ikke kunne falde for 26 ugers reglen, indtil vi fandt en anden ordning. Men det synes jeg i virkeligheden var noget, der blev os påtvunget, noget, der var meget dårligt. For det er ikke acceptabelt, at folk skal gå år ud og år ind uden at blive bragt i stand til at få et arbejde igen.